

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka ve věci **žalobce: A. H.**, bytem x, proti **žalovanému: Krajský soud v Praze**, se sídlem Náměstí Kinských 5, 150 00 Praha 5, v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 15. 2. 2016, čj. 45 A 35/2015 – 18,

t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 18. 4. 2016 se žalobce domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Praze.

Soud se musel v první řadě zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tedy lze ve smyslu § 49 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „projednat věc samu“. Přitom zjistil, že nyní podanou žalobou není napadáno rozhodnutí správního orgánu, nelze ji tudíž projednat meritorně a není tedy splněn zákonný předpoklad pro to, aby ve věci bylo nařizováno jednání. Takový postup je plně v souladu i s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť právo na veřejné projednání věci se vztahuje na projednání věci samé, tj. na případy, kdy se soud zabývá podstatou podané žaloby, nikoliv však případů, kdy je soud nucen konstatovat, že se věcí zabývat nemůže v důsledku nedostatku podmínek řízení.

Napadené usnesení přitom bylo vydáno soudem při výkonu soudní pravomoci, nejedná se tedy o případ, kdy ve věci rozhodoval správní orgán ve smyslu legislativní zkratky zavedené v § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Žaloba tedy vůbec nesměřuje proti rozhodnutí správního orgánu.

Rovněž je třeba zdůraznit, že podaná žaloba současně není podle své formy ani obsahu kasační stížností (jak u obdobné žaloby téhož žalobce vyhodnotil Nejvyšší správní soud v řízení sp. zn. 4 As 94/2014). Soudní řád správní nepřipouští, aby byla k žalobě přezkoumávána napadená usnesení jinak než formou (včasné) kasační stížnosti podané k Nejvyššímu správnímu soudu, popř. následné ústavní stížnosti. Napadené usnesení nemůže být přezkoumáno ani civilním úsekem soudu na základě žaloby pro zmatečnost upravené v občanském soudním řádu, neboť ta se nevztahuje na rozhodnutí vydaná podle soudního řádu správního. Žalobce se tedy domáhá něčeho, co soudní řád správní, ale i právní řád jako celek nepřipouští. Jak ostatně plyne z údajů veřejně dostupných na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz), proti napadenému usnesení zdejšího soudu byla podána kasační stížnost, která je vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 48/2016.

Proto soudu nezbylo, než žalobu odmítnout, a to podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je

neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V tomto případě nejsou splněny podmínky řízení a jedná se o neodstranitelný nedostatek řízení v podobě nepříslušnosti jakéhokoliv soudního či správního orgánu k projednání věci. Soud proto žalobu odmítl, aniž by vyčkával na žalobcem přislíbené podrobné odůvodnění, neboť jakékoli upřesnění žalobních námitek nemůže shora specifikovaný nedostatek podmínek řízení nijak zhojit. S ohledem na výše uvedené se pak soud nezabýval ani otázkou případné podjatosti. Jednak ve věci rozhodoval jiný senát než ten, jehož usnesení žalobce napadá, a jednak přihlédl k judikatuře Nejvyššího správního soudu, z níž plyne, že daný žalobce „svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a výsměšnou formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu“, v důsledku čehož není na místě neúčelně a neefektivně „rozhrávat písemný ping pong“ mezi žalobcem a soudem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, čj.6 As 48/2016-20).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2016

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Vlasáková